

44 við setninguna um jafnrjetti allra danskra þegna, — hvort er búsettir eru á 25. jan. Íslandi eða eigi, — til veiðiskapar í landhelgi. Og víst er um það, að það mundi að minnsta kosti komið undir mjög óvissi og efasamri lagaskýringu, hvort jafnrjetti þetta hjeldist óskert, ef frumvarpið yrði að lögum.

Ákvæði 5. gr. frumvarpsins um að útflutningsgjald skuli greiða, þegar fiskimenn frá Danmörku eða Færeyjum flytja aptur heim með sjer síldarnætur, er þeir hafa haft með sjer til Íslands, leggja á líkan hátt eptir orðalaginu það hapt á veiðar þessar fyrir alla danska þegna aðra en þá, sem á Íslandi eru búsettir, að ráðaneytið hefir eigi getað talið það samræmilegt við hina umgetnu setningu um jafnan rjett allra danskra þegna til veiðiskapar í landhelgi.

Hinir umræddu gallar á frumvarpinu, sem efalaust hafa orðið alþingi óviljandi, og reyndar hafa eigi sem stendur neina verulega þýðingu, afþviáð Danir stunda svo lítið síldveiði við Ísland, eru þó þess eðlis, og snerta svo veruleg grundvallaratriði, að ráðaneytið í allraþegnsamlegustum tillögum sínum um málið þeirra vegna hefir lagt það til að lagafrumvarpið hlyti ekki allra-hæsta staðfesting. Hefir Hans hátign konunginum 15. þ. m. þóknazt allramildi-legast að fallast á tillögur þessar.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og birtingar í B deild Stjórnartíðindanna ásamt áðurnefndu brjefi yðar.

Brjef landshöfðingja.

Alþingi, er saman kom í ár, hefir samþykkt eptir löglegan undirbúning frumvarp um ýmisleg atriði, er snerta síldveiði. Frumvarp þetta var borið upp af þingmannahálfa, og leyfi jeg mjer hjermeð lotningarfyllst að senda það bæði einsog það kom frá alþingi og í danskri þýðingu.

Ákvæði fyrnefnds lagafrumvarps viðvíkjandi síldveiðinni gjöra bæði að banna að útlend skip sjeu notuð í landhelgi við Ísland við síldarsöltun eða aðra verkun síldar, eða innlend skip, sem eru í samfloti eða tengslum við útlend skip, og bjóða að skipaðir sjeu eptirlitsmenn, einn eða fleiri, við hvern fjörð, þar er síldarveiði er, til þess að hafa umsjón með síldveiðinni og gæta þess að fylgt sje fyrirmælum gildandi laga um síldveiði, og loks að leggja útflutningsgjald á allar síldarnætur, sem fluttar eru út frá Íslandi, 1 kr. fyrir hvern ferhyrningsfaðm í nóttinni, sbr. lög um síldarnætur frá 25. septbr. f. á. Öll þessi ákvæði eru sett til þess að koma í veg fyrir að ákvæði gildandi laga um fiskiveiðar í landhelgi sjeu eigi fótum troðin, einkum með því að láta veiðina ganga undir nafni annars en hins rjetta eiganda; og með því að þessi ákvæði að líkindum gæti komið að haldi að þessu leyti, virðist vera ástæða til að leita allrahástrar staðfestingar á þessum lögum.

45

24. marz

Brjef stjórnarráðsins til stiptysfirvaldanna um sölu kirkjujarðar. Samkvæmt allraþegnsamlegastri tillögu stjórnarráðsins hefir Hans hátign konunginum 2. þ. m. allramildilegast þóknazt að veita allrahæst samþykki sitt til þess, að selja megi jörðina Krosshól í Svarfaðardalshreppi, sem heyrir undir Vallaprestakall í Eyjafjarðarprófastsdæmi, undan nefndu prestakalli fyrir 1750

kr. með þeim skilyrðum, að söluandvirði jarðarinnar ávaxtist undir umsjón stiptsyfirvaldanna sem óskerðanlegur höfuðstóll, er sje eign prestakallsins, með að minnsta kosti 4⁰/₀, að fyrstu 100 árin leggist 10⁰/₀ árlegra vaxta við höfuðstólinn, síðan 5⁰/₀, en að öðru leyti njóti beneficiarius vaxtanna, og að jörðin framvegis verði skoðuð sem bændaeign að því er skatta og skyldur snertir. **45**
24. marz

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjer með til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari aðgjörða, að því við bættu, að ef höfuðstólnum verður varið til að kaupa fyrir veðdeildarbrjef í Landsbankanum, verður að rita á brjef þessi að þau tilheyri prestakallinu og ákvæði stiptsyfirvaldanna um að eigi megi afhenda.

Brjef stjórnarráðsins til stiptsyfirvaldanna um sölu kirkjujarðar. Samkvæmt allraþegnsamlegastri tillögu stjórnarráðsins hefir Hans hátign konunginum 2. þ. m. allramildilegast þóknazt að veita allrahæst samþykki sitt til þess að selja megi jörðina Brúarland í Hofshreppi, sem heyrir undir Viðvíkurprestakall í Skagafjarðarprófastsdæmi, undan nefndu prestakalli fyrir 2280 kr. með þeim skilyrðum, að kaupandi greiði 600 kr. þegar er kaupin gerast og eptirstöðvarnar með jöfnum árlegum afborgunum á næstu 15 árun; svo greiði hann og 4¹/₂⁰/₀ vexti af eptirstöðvunum og veðsetji seljanda jörðina með 1. veðrjetti til tryggingar skadlausri greiðslu, að söluandvirði jarðarinnar ávaxtist undir umsjón stiptsyfirvaldanna sem óskerðanlegur höfuðstóll, er sje eign prestakallsins, að 4⁰/₀ árlegra vaxta leggist við höfuðstólinn, en að öðru leyti njóti beneficiarius vaxtanna og að jörðin framvegis verði skoðuð sem bændaeign að því er skatta og skyldur snertir. **46**
24. marz

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjer með til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari aðgjörða, að því viðbættu, að ef höfuðstólnum verður varið til að kaupa fyrir veðdeildarbrjef í Landsbankanum, verður að rita á brjef þessi, að þau tilheyri prestakallinu og ákvæði stiptsyfirvaldanna um að eigi megi afhenda.

Brjef stjórnarráðsins til bæjarfógetans í Reykjavík um endurgreiðslu á tolli. Í brjefi dagsettu 21. þ. m. hafið þjer, herra bæjarfógeti, látið uppi álit yðar um beiðni frá E. Árnasyni trjesmið hjer í bænum, þess efn. **47**
25. marz is, að honum verði endurgoldinn tollur, er hann hefir greitt af 24 pt. brennivíns aðfluttum með skipinu »Kong Inge«, er hingað kom 26. okt. f. á. Hefir beiðandinn látið fylgja erindi sínu vottorð frá A. Stelling í Kaupmannahöfn um að hann hafi sent beiðanda með nefndu skipi 10 pt. af 16⁰ vínanda blönduðum með schellak til trjesmiðafágunar.

Hafið þjer tekið fram að þegar beiðandi meðtók reikninginn yfir tollinn frá yður, hafi hann farið því fram, að hann ætti að vera laus við að greiða toll af þessari sendingu, en með því að hann hafði þá opnað ílátið og tekið á því